

[Lilli Gyldenkilde]

man siger: Nu skal I indbetale til staten hver måned i stedet for hver tredje eller hver sjette måned – nogle kommer i øvrigt aldrig nogen sinde til at betale noget – og her er det medlemmernes skattekroner, der er tale om, det er momsen, der er tale om.

Jeg synes ærlig talt, det er for galt, at det altid er lønmodtagernes midler, der skal tages fat i. Hermed være ikke sagt, at vi ikke skal have ret og rimelighed, det skal vi, det er jeg enig i, men det undrer mig, at det altid skal gå den vej rundt.

Jeg kan sige for SF's vedkommende, at vi vil undersøge i udvalget, hvad lovforslaget kommer til at koste i kontingentkroner. Hvis vi ikke tager meget fejl – vi har prøvet at lave en beregning på det – skulle det komme til at betyde en kontingentforhøjelse på omkring 60-70 kr. om året. Det vælter ikke noget læs, men vi kan ikke se, om mødregningerne på den yderligere administration, der skal til, kommer til at betyde yderligere kontingentforhøjelser. Hvis det er tilfældet, kan vi ikke støtte forslaget, men foreløbig vil vi sige, at vi går til et positivt udvalgsarbejde.

Hr. Helge Sander holdt en fin tale med det udgangspunkt, man nu har fra Venstres side, og sagde, at det drejede sig om statens penge. Jeg må lige gøre opmærksom på, at sådan er det ikke. Det er medlemmernes penge, der skal indbetales til staten, så staten får en bedre likviditet. Og det er præcis derfor, jeg siger, at det også er vores alle sammens penge, der bliver hevet hjem i moms, og det er i hvert fald lønmodtagernes penge, der bliver hevet hjem i kildeskat. Og vi burde måske bestræbe os på at få samtidighed – ikke kun inden for lønmodtagernes egne kassesystemer, men også inden for andre systemer – så vi fik kradset de penge hjem, der var brug for. For uden penge kan man jo ikke lave hverken aktivering eller jobskabelse.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg er enig med fru Lilli Gyldenkilde i, at når der skal hentes nogle penge, har finansministeren – her repræsenteret ved arbejdsministeren – en tendens til altid at finde de kasser, som det kun er lønmodtagere, der bidrager til. Det er jeg enig med fru Lilli Gyldenkilde i. Men jeg vil alligevel minde om, at netop når

det gælder momsindbetalingsfristerne, har vi faktisk inden for det seneste år fået dem strammet op to gange.

Jeg er også enig med fru Lilli Gyldenkilde i, at når det f.eks. gælder A-skatten, burde vi have et meget mere samtidigt system. Men til sidst vil jeg endelig minde fru Lilli Gyldenkilde om, hvis ikke hun er opmærksom på det, at vi rent faktisk i forbindelse med finanslovaftalen har indgået en aftale om at foretage yderligere initiativer på restanceinddrivelsesområdet. Et af de initiativer går ud på, at man skal kunne fratage selvstændige erhvervsdrivende retten til at drive erhverv i det hele taget, hvis de pågældende ikke opfylder deres rimelige forpligtelser, også i forhold til offentlige restancer. Derfor er der faktisk noget på vej over for arbejdsgiversiden, hvis man ikke opfører sig ordentligt og ikke betaler de restancer, man pådrager sig fra tagselvbordet af moms, A-skat m.v.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Det er lykkedes for fru Lilli Gyldenkilde at give et helt fordrejet billede af forholdet mellem arbejdsgiver og lønmodtager. Men nu kan jeg heldigvis spare en del af min taletid, fordi hr. Stavad på udmærket vis har udpeget i hvert fald et par af de områder, hvor der er sket opstramning.

Men jeg markerede også, fordi jeg heller ikke synes, fru Lilli Gyldenkilde var helt præcis i sin formulering vedrørende indbetaling til staten. Der sker jo rent faktisk det, at det er lønmodtagernes penge, som staten får. Når de ligger i 3 måneder i a-kasserne, må man da med en vis ret kunne sige, at man opbevarer nogle penge, som staten skal have. Og så synes vi, det var meget naturligt og rimeligt, at når de penge havde forladt lønmodtagernes lommer – jeg ved, at fru Lilli Gyldenkilde altid taler varmt for lønmodtagernes sag – skulle renteindtægten komme staten til gode, som vi altså også lægger op til med det lovforslag, som vi har til behandling her.

Så derfor synes jeg, vi skal holde fast i det, som fru Lilli Gyldenkilde også sagde, nemlig at der skal være ret og rimelighed i alt. Og så burde a-kasserne kunne glæde sig over, at de har haft den kæmpestore fordel så længe.